

Յետ հանելոյ դժախտ ի մտից մնաց ի
դրամարկեղ Աղքատանոցին առ 1^ն Յուն-
վարի 1881 ամի տոկոսաբեր թղթովք

57,207 75

Առ ձեռն պատրաստի դրամք ընդ
անօրէնութեամբ կտակահատարաց Գաս-
պարեանի վասն ծածկելոյ դժախտ հի-
ւանդանոցի

482 45

Ընդամենն

57,690 20 57,690 20

3. Յառաջարկելի հաշուեցուցակն հանդերձ տոկոսաբեր թղթ-
թովք Աղքատանոցի եւ պատշաճաւոր վկայաթղթովք ի վերայ
հիման 10^{րդ} յօդ. կանոնադրութեան յաղագս կառավարութեան
տան Աղքատանոցի, առաջի արարեալ եղեւ վասն գննութեան
ընդհանուր ժողովոյն Հասարակութեան Հայոց Մոսկուայի, որ
յետ գննութեան եւ ստուգելոյ զհաշիւն ի ձեռն ընտրեալ երկոյ
անձանց՝ որ ի ժողովոյն, եգիտ զայն ուղիղ եւ համաձայն ընդ-
վկայաթղթոց. իսկ դրամագլուխք Աղքատանոցին են առ ձեռն
պատրաստք, զորմէ եւ մուծաւ յարձանագրութիւն ընդհանուր
ժողովոյն: Եւ 4. Յետ աւարտման սահմանեալ կանոնօք ժամա-
նակի վասն պարապմանց ի Խորհրդարանի Աղքատանոցին Ան-
գամոյ նորին պատուաւոր քաղաքացի Մ. Կ. Փանեանց, Խորհր-
դարանն խնդրեաց ի հասարակութենէ ընտրել ի տեղի հրա-
ժարեալ Անգամոյ զայլ ոք, եւ ժողովն եւ հասարակութիւնն
միաձայն ընտրեցին նորոգ զՓանեանց, որ եւ շարունակէ զիւր
պարապմունսս յԱղքատանոցի:

ՀԵՔԵԱԹՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ.

Ո՛վ որ փոքր ի շատէ ծանօթ է Հայերի գիւղական կեանքին, նա
անշուշտ տեսած կլինի թէ՛ ինչպէս հայ գիւղացիք մանաւանդ ձը-
մերան երկար զիշերները իւրեանց յօդաներում*) հաւաքուած՝ ան-
մեղ, պարզ, ու զուարճալի ժամեր են անցուցանում, հանդիսապէս
պատմելով միմեանց իւրեանց հայրերից ու պապերից անդիր սո-
վորած զանազան զրոյցներ, երգեր ու վէպեր, սոցանից ոմանք, որ-

(*) Գոմի մի առանձին մասն թաղիքով կամ փսիաթով ծածկուած)
որը գիւղացոց համար ծառայումէ իբրեւ հասարակաց պատուաւոր ժո-
ղովատեղի:

քան և առասպելական ձև ու դարձուածներ ունենային, այնուամենայնիւ պարունակումէն իւրեանց մէջ նախնական ժամանակներում կատարուած իրողութիւններ, որոնք վերաբերումէն կամ հայ պատմութեան հեթանոսական շրջաններին և կամ քրիստոնէութեան ժամանակի սկզբներին, երբ սովոր էին ժողովրդեան անդիր պատմիչները ու երգիչները իրանց ամեն մի զրոյցներն ու երգերը այլաբանօրէն պատմել, խառնելով նոցա հետ և հեթանոսական կեանքի սովորութիւններից ու պատկերներից: Այսպիսի ժողովրդական զրոյցներն ու վէպերը, որոնք, ինչպէս վերը ասացի, բերանացի աւանդութեամբ հասած են մինչև մեր օրերը, որչափ և աղուաղուած լինին, որչափ որ հետացած լինին իւրեանց իրական պարտութիւնից, այնու ամենայնիւ պատմական մեծ նշանակութիւն ունին ներկայ բանասէրների՝ վիպասանների և պատմաբանների աչքում. պատմաբանի նրբազնին և սրասես աչքերը թափանցելով այդ զրոյցների և վէպերի մէջ նկարագրած կեանքի տիպերի և պատմութեան ձևերի ու դարձուածների խորքերը, կարող են նկատել նորանցում հայ ժողովրդի անցեալը, հայի հասարակական հակումները, ձրդաւմները, նորա բնական և բարոյական ուժի կշիռն ու աստիճանը:

Այս տեսակ զրոյցներիցն ու վէպերիցն է և Պ. Տ. Ասւասարդեանցի ժողոված «Հէօթեմէրը», որոնք մեծ նեղութեամբ զանազան հայ գաւառներ և գիւղեր ծանապարհորդելով հաւաքել է հայ գիւղացիների բերաններից: Այժմ սորանցում երևումէն մի քանի Պարսկական և Երարական կեանքի տիպեր և պատմութեան ձևեր ու դարձուածներ, այդ պէտք է վերաբերել հայերի երկար ժամանակ նոյն ցեղերի հետ մի և նոյն կեանքի հանգամանքների տակ ապրելուն, որոյ ազդեցութեանը ենթարկվումէին առ հասարակ նոցա հետ ապրող ամեն արեւելեան ազգերը: Բայց և այնպէս յուսալով որ՝ սոյն Հէօթեմէրը թէ Երարատիս գիւղական ընթերցողներին կընծայեն անմեղ զբօսանք և թէ ազգիս բանասէրներին կընծայեն Ազգիս անցեալ կեանքին վերաբերեալ մի տեսակ հետաքրքրական նիւթ, յարմար համարեցինք հետզհետէ հրատարակել Երարատի մէջ սոյն ամսաանորէն սկսեալ իրրեւ ԹԵՐԹՈՂ, առանձին համարներով: